

Jeg kunne forstå på ministeren, at det optager regeringen lidt, at man først, når en samlet pakke er gennemført, skal tage stilling til, om statens ejerandel skal reduceres.

Ministeren var også inde på hele problemstillingen omkring det løfte, der er afgivet i sin tid i aktionæroverenskomsten og børsprospektet, nemlig løftet om, at staten vil afholde sig fra at blande sig i den daglige drift. Det er jo næsten citat fra svarene på ganske mange spørgsmål, som Folketingets medlemmer har stillet, når teleselskaberne, primært Tele Danmark, har opført sig på en måde over for kunderne, som man har været utilfreds med. Så har det tilbagevendende svar til folketingsmedlemmerne været: Vi har afgivet et løfte.

Det løfte må hr. Frank Aaen jo også respektere. Hvis man misbruger statens magt over for Tele Danmark og ikke længere respekterer det løfte, der er afgivet til de nuværende private aktionærer, så kan man komme gruelig galt afsted – og man vil tabe en retssag ved domstolene med fuld musik.

Tilbage er der spørgsmålet om, hvad staten så skal gøre. Hvad er det for en rolle, staten skal spille? Det er den regulerende, kontrollerende rolle, så de ikke slår hinanden ihjel, og så forbrugerne ikke får deres position undergravet. Men problemet er jo lige præcis, at f.eks. på mobiltelefonområdet sidder staten på 51 pct. af aktierne i Tele Danmark, der igen ejer Tele Danmark Mobil, der regulerer både Tele Danmark og den anden store udbyder, Sonofon.

Jeg godt forstå, at Sonofon i den situation føler, at staten sidder på begge sider af bordet. Jeg kan godt forstå, at når man kan genkende de personer, der tidligere sad som embedsmænd i ministerierne, i den gamle telestyrelse osv., når det er de samme mennesker, der pludselig sidder og repræsenterer Tele Danmark, så føler man, at linjerne ikke er trukket helt klart op. Det kan vi rette op på ved, at staten ikke længere ejer sine 51 pct. af aktierne.

Jeg respekterer selvfølgelig, at Venstre og Det Konservative Folkeparti ikke kan tilslutte sig, før den nuværende forligsaftale er udløbet, og vi kan så håbe på, at man efterfølgende får solgt nogle flere aktier.

Med hensyn til ønsket – som jeg kunne forstå at hr. Frank Aaen udtalte på vegne af både Enhedslisten og SF – om, at man stadigvæk fra det offentlige side kan gå ind og regulere markedet, må jeg sige: Ja, men det skal jo netop være på det tidspunkt, hvor man udsteder tilla-

delser, giver licenser osv., at man regulerer. Er der et behov for, som vi også har gjort opmærksom på i bemærkningerne, at politi og forsvar m.fl. skal have nogle særlige telelinjer, de kan bruge, så kan det også reguleres enten i aktionæroverenskomsten eller ved det, der populært kaldes en gylden aktie. Der er ingen argumenter for, at man skal ligge inde med 51 pct. af aktierne.

Og da slet ikke når vi kan tjene en masse penge ved det. Hvorfor skulle staten dog afskære sig fra muligheden for at tjene en masse penge ved at sælge de aktier, penge, som kan bruges til at nedbringe statens gæld, sådan at skatteydernes betaling til renter på statens gæld bliver nedbragt? Det vil være i vores alle sammens interesse, og lige præcis teleaktier er i disse år i høj kurs. Da Tele Danmark havde sin første emission, var alle jo positivt overraskede over, hvor godt det gik, og hvor høje kurser man fik ind. I dag er kursen endnu højere, og man vil altså kunne få et ganske fornuftigt provenu hjem ved at sælge de 51 pct. af aktierne.

Så over til den teknologiske udvikling, der finder sted i øjeblikket:

Siden dette beslutningsforslag blev fremsat dengang i oldtiden, nemlig den 5. december 1996, har udviklingen jo oven i købet overhalet nogle af de bemærkninger, der er i forslaget med hensyn til, hvorvidt der egentlig er konkurrence, og hvem der egentlig er udbydere, og hvad de udbyder.

Der har været en diskussion hen over julen og vinteren om Tele Danmarks monopol, når det gælder internetadgang, og Danmark er fra flere sider blevet kritiseret for, at uanset hvor man stiller en skærm op, om man ønsker at gå på de hurtige ISDN-forbindelser eller de lidt langsommere traditionelle telefonlinjer, så skal man igennem Tele Danmarks flaskehalse for at komme ud i den store verden.

Men sådan behøver det ikke at være ret meget længere. TV-distributionsselskabet STROFA, som står for et stort kabelnet, går i gang i dette forår med forsøg, hvor man via sit kabel tv-net kan få adgang til Internet. Derudover har satellitselskabet Astra meddelt, at det i denne sommer vil åbne nogle af de kanaler, der er blevet ledige på Astrasatellitterne, så man får mulighed for digital transmission via parabol, dvs. at man også ad den vej kan få adgang til Internettet. Og så begynder den teknologiske udvikling altså at fjerne de flaskehalse, som Tele Danmark hidtil har haft, og som de har tjent